

flaget for Aaret 1874—75 optog Theatrets Kapitalkonto paa samme.

1) Faste Lønninger (S. 115). Ogsaa her oplyser Statsrevisionen Worden i Theatrets Regnskaber, idet et Tillæg for Beneficeforestillinger (200 Rd. aarlig) fra 1ste Oktober 1872 er kommet til, uden at derom har været meddelt Noget i Regnskaberne, ligesom det i Regnskabet for 1871—72 er ladet uomtalt, at der i Aarets Løb har fundet fire Afgange Sted, hvorved den Sum, indtil hvilken der kunde gives fast Ansættelse, er anført 2,333 Rd. 35 p. for høi.

I. Den grønlandske Mission. (S. 116). I det Udvalget tilraader Thinget at vedtage Statsrevisionens Indstillingspunkt 2 b., kan det ikke undlade at udtale sin alvorlige Beslagelse over den store Nøstverretelighed, der Aar for Aar finder Sted med Hensyn til Afslæggelsen af den grønlandske Missions Regnskaber; man kan ikke indse, at Ministeriet skulde være ude af Stand til ogsaa paa det Omraade at bringe Orden tilveie.

VI. Indtægtskonto 5. Indtægter af Hospitaller. (S. 126). Udvalget tror at burde henlede Thingets særlige Opmærksomhed paa Indholdet af den af Statsrevisionen under 6te November 1873 modtagne Skrivelse fra Kirke- og og Undervisningsministeriet, vedrørende Betydningen af, at Hospitalernes Budgetter nu optages i Anmærkningerne til Finantsloven.

§ 22. Krigsministeriet.

Konto B. a. Lønninger til Officerer. (S. 131). Paa givne Foranledning fra Statsrevisionens Side har Ministeriet udtalt, at det anser sig bemyndiget til, naar der findes et større Antal Vacancer i Premierlieutenantsskassen da at tage saa mange Sekondlieutenanter til Tjeneste, som det samlede Antal Pladser for samtlige Vaaben og Korps under Et tilstøder, uden at være bundet til de for hvert Vaaben eller Korps især opførte Antal. Statsrevisionen bemærker hertil vistnok med Rette, at den ikke kan erkjende, at Ministeriet har havt nogen saadan Bemyndigelse, for hvilken der hverken i Hærloven eller i Finantsloven findes nogen Hjemmel. Smød den herved fremtalte Overskrivelse i og for sig gjør Statsrevisionen forøvrigt ingen Indsigelse, men indrømmer, at der vistnok kan være en Nødvendighed

derfor, naar der er et saa betydeligt Antal ledige Premierlieutenantssammere som i 1872—73; men med Hensyn til denne Nødvendighed har Statsrevisionen selvfølgelig et Krav paa at erholde saa fuldstændige Oplysninger af Ministeriet, at den kan danne sig en selvstændig Mening om dens Tilstedeværelse, og Ministeren bør enten give saadanne eller erhverve en udtryffeligg Bemyndigelse til den ompurgte Udgift paa Finantsloven.

Konto G. e. Elevekolon (S. 142). Det fremgaar af Anmærkningerne til Finantslovforlaget for 1875—76, at Ministeriet har taget Statsrevisionens Bemærkning 1. til denne Konto tilfølg. Det Samme burde vistnok ske med Hensyn til Revisionens Anse over, „at der af denne Bevilling optamles Penge til Eleverne, hvilke udbetales dem ved deres Afgang fra Skolen, uagtet Budgettet ikke indeholder nogen Bemyndigelse for Ministeriet dertil.“

Konto I. b., 2 c. Rantonnementstil- læg (S. 146). Her findes en Overskrivelse af 888 Rd. 87 Sk., foranlediget ved, at Ministeriet har stillet Officerer og Sergenter i Leiren paa Amager paa Rantonnementssod. Statsrevisionen bestrider ikke, at Billighed har talt for, at Udgiften fandt Sted, men hævder det som „uforøkt“, at den ikke var medtagen ved Budgettets Affattelse, hvortil Ministeriet har havt tilstrækkelig Opfordring, da dette Spørgsmaal gjentagne Gange har været Gjenstand for dens Overveielse, og da der i dette Tilfælde ikke — saaledes som Ministeriet har paastaet — kun er Tale om en simpel Overskrivelse af et kalkulatorisk beregnet Betsøb, men om en helt ny og, som ovenfor bemærket, ingenlunde uforudset Udgiftspost, har Statsrevisionen ikke ment at være berettiget til at afgjøre Sagen selv, men har i Genhold til tidligere Praxis indstillet, at Udgiften 888 Rd. 87 Sk. passerer Udvalget tilraader Thinget at vedtage Indstillingen.

R. Udgifter til Røjbenhavns Bæbning (156). Lieutenanter og Reservelæger exe atter i 1872—73 lønede for 18 Dage, uagtet der kun er budgetteret Lønning for en halv Maaned; Ministeriet har nemlig ligesom i 1871—72 fortolket Udtrykket i § 9 i Lov 28de Mai 1870 om Dvelfer paa 15 Dage som 15 Dvelfesdage, en Omstændighed, som dog ikke kan undskylde, at Ministeriet har undladt at søge den tilstrækkelige Bevilling paa Finantsloven. Da der imidlertid kun er udredet Munderingsgodtgjørelse til Mandskabet for 15 Dage, har Udvalget forespurgt, om Krigsministeren gjør ovennævnte Fortolkning af Lov 28de Mai 1870 § 9 gjældende